



# **NS Nyhedsbrev**

**NSDAP/AO : PO Box 6414**

**Lincoln NE 68506 USA**

**[www.nsdapao.org](http://www.nsdapao.org)**

#1098

30.03.2024 (135)

**Michael Kühnen**

## **Den anden revolution Bind I: Tro og kamp**

### **Del 11**

I dag er der en "samordnet aktion", som i bund og grund forsøgte noget lignende, og nogle systempolitikere drømte om at omdanne den til en slags økonomisk råd, som kunne have reelle beslutningsbeføjelser (dette ville faktisk komme tæt på korporativistiske ideer, men sådanne mekanismer vil aldrig kunne fungere i et demokratisk system, som erfaringen viser). Fra appellen om fælles genopbygning, til Ehrhards "dannede samfund", Schillers "samordnede aktion", Brandts "sociale partnerskab" ("Vi vil være en nation af gode naboer, indadtil og udadtil"), til planer om et økonomisk råd, der kunne udspringe af den samordnede aktion som en slags økonomisk parlament (korporation?), løber mindet om det engang eksisterende og brutalt smadrede Volksgemeinschaft gennem hele efterkrigstiden.

Men disse forsøg mangler den idealistiske baggrund og dermed overtalelses- og gennemslagskraften. (Med hvor megen glæde blev Volksgemeinschafts opståen den 30. januar 1933 ikke hilst velkommen, og hvor megen hån blev der ikke udgydt over stakkels Ludwig Ehrhard og hans dannede samfund, hvis grundidé ikke var så ringe endda).

Men hvor appellen til fællesskabsbevidstheden stadig har succes visse steder, for eksempel blandt dele af arbejderklassen, har den ikke ført til mere frihed og retfærdighed, som den gjorde engang, men til udbytning og tilsidesættelse af

arbejdernes interesser. Det liberale kapitalistiske system er ude af stand til at repræsentere arbejdernes interesser, og derfor vil det være en opgave for den nationalsocialistiske bevægelse at uddanne den tyske arbejder i det misbrug, som demokraterne gør af fortidens begreber.

Vi må tage vores mission som arbejderparti alvorligt, da arbejderklassen dybest set er det eneste sunde lag i denne nation på et tidspunkt, hvor de intellektuelle hylder nedbrydningen af vores intellektuelle liv, og borgerskabet enten ser kujonagtigt og hjælpeløst til eller for længst er sunket ned i drømmeverdenens hvirvelstrøm. Det er til den simple arbejder, den ukorrumperede, ærlige og flittige tyske borger, vi må vende os. Den nationalsocialistiske bevægelse må ikke lade sig overgå af nogen, når det gælder arbejderklassens legitime interesser og krav, og slet ikke af forræderiske marxister, der kun ønsker at erstatte et slaveri med et andet.

**Kald det klassekamp, hvis du vil: Nationalsocialister hører hjemme i den tyske arbejderbevægelses tradition og ikke i den borgerlige klassestats!**

Det socialistiske samfund, den tyske Volksstaat, har intet til fælles med det liberal-kapitalistiske system. Men kun i den kan modsætningerne mellem klasser og lag ophæves, og det folkelige fællesskab kan udvikle sig. Hykleri og materialisme vil da blive elimineret, og den nationale økonomi vil komme sig. Det må ikke fortsætte på en sådan måde, at produktionen ikke længere finder sted for at tilfredsstille behovene, men at behovene kunstigt vækkes for at holde produktionen i gang. Denne piskning af begær og appetit, denne kunstige vækning af behov, er blevet den uhæmmede materialismes bedste instrument! Det vil hævne sig bittert, når menneskene skal ned på jorden igen!

Et samfund, der ikke længere kan stole på borgernes ideelle samtykke, men kun overlever takket være en evig appel til materialismen, det vil sige til menneskets mest basale instinkter - misundelse, grådighed, forfængelighed og bekvemmelighed - må gå til grunde! Alt dette gælder selvfølgelig ikke kun for Vesttyskland; i princippet finder vi kendetegnene ved korrupsion og blindhed, hykleri og materialisme i enhver liberal-kapitalistisk stat. Det er kun i andre nationer, at konsekvenserne af denne uheldige statsform i nogen grad afbødes af en naturligt fremvoksende nationalfølelse, som er et organisk bolværk mod kunstig dekadence.

Lad os ikke blive snydt:

Forbundsrepublikken er bestemt mere stabil indenrigspolitisk end vores nabolande. Hvis den demokratiske idé manglende evne, for så vidt man overhovedet kan tale om en sådan idé, til at klare nutidens og fremtidens problemer er mindre tydelig her end der, er det en sen konsekvens af den

nationalsocialistiske idé om et nationalt fællesskab. Men andre nationer har bedre end vi tyskere formået at bevare deres sjæl. De er ofte sundere - fysisk, mentalt og åndeligt. Det skyldes vores slaviske afhængighed af USA og det fanatiske ønske hos dem, der nyder godt af systemet, om at tilpasse sig den amerikanske "way of life" fuldstændigt. Tyskland har mistet sin sjæl: **sprog, kultur, musik, skikke og livsstil er næsten fuldstændig amerikaniseret.**

Systemet glæder sig over en ungdom, der "tygger" sit "tyggegummi", som finder det "IN" at gå med langt hår og ryge sin "joint", mens de lytter til popmusik. Den anden, den nationale ungdom, burde derimod spærres inde ifølge demokraterne (nazisterne - fjø!).

For de findes virkelig, denne anden, stort set ukendte ungdom. Efter en ældre generation, for hvem alle idealer og håb blev knust med sammenbruddet, og efter generationen af ruiner, som instinktivt gav den faldende nationalsocialisme skylden for krigens og nederlagets elendighed - begge var modtagelige for sejrherrenes genopdragelse; begge nød, uden at tænke nærmere over det, den nye rigdom og følte ikke den indre usandhed i den demokratiske idé om staten - en ung generation vokser nu op, som ikke længere tror på alt det, som den uændrede fjendtlige propaganda i omkring fyrre år højlydt har proklameret, som søger den nutidige historiske sandhed og derved genopdager nationalsocialismen.

**Ungdommen er altid idealistisk, og den er ærlig i sin kærlighed og i sit had!**

**Ungdommen er således også den naturlige modsætning til det liberal-kapitalistiske system!**

Den tyske frihedsbevægelse er derfor den tyske ungdoms bevægelse og vores folks fremtid. En stat kan ikke ledes af flertalsbeslutninger. Problemerne er for komplicerede. Hvordan kan den gennemsnitlige borger, hvis han tager sit ansvar som vælger alvorligt (og hvor mange gør overhovedet det?), for eksempel bestemme kursen for den økonomiske og finansielle politik? Og det er kun ét område - andre spørgsmål er ikke enklere. En stat bør heller ikke styres af mænd, der er valgt af et flertal.

Vi lever i en sluttid, og det er et spørgsmål om overlevelse. I en sådan situation har vi brug for de dygtigste, de bedste på toppen og ikke en stat, som den internationale retseksperter professor Dr. Fritz Münch beskriver som følger:

*"Vi lever i et land, hvor politisk tale- og ytringsfrihed er en grundlæggende rettighed, og hvor enhver halvkikset journalist og litterat, enhver kommerciel komiker og pornograf, enhver idiot og ethvert svin, ethvert fjols og enhver helgen taler politik."*

Medbestemmelse for den enkelte er kun mulig, når det gælder den snævrere livssfære - fællesskabet, arbejdspladsen osv. Her er vi mere demokratiske end demokraterne, fordi det at bære medansvar her er et stykke frihed og dermed kernen i et socialistisk fællesskab. Individer vil også have del i deres folks politiske skæbne gennem partiets afdelinger. Men konkrete individuelle beslutninger inden for administration, økonomi og politik hører hjemme i hænderne på eksperter. Hvis dette ikke respekteres, bliver resultatet enten kaos, eller at magten overgår til anonyme kræfter og grupper i baggrunden, mens den skinnende facade males om hvert fjerde år. **Folket kan ikke regere, det kan kun regeres for folket!**

*"Flertallet? Hvad er flertallet? Flertal er noget vrøvl! Fornuften har altid kun været hos de få. Man bør veje stemmerne og ikke tælle dem. Staten må gå under, tidligt eller sent, hvor flertallet triumferer og uvidenheden bestemmer."* - Friedrich v. Schiller

*"Demokrati er en overtro baseret på statistik!"* - Jorge Luis Borges

## BEKÆMP MARXISME

Sammen med den liberalistiske idé var marxismen vinderen af den verdenshistoriske konfrontation under Anden Verdenskrig. Den er også baseret på materialisme, men i modsætning til demokratiet er dens anden søjle ikke hykleri, men vold. Åndeligt set skal marxismen bestemt tages mere alvorligt end demokratiet, som er lige så hjælpeløst over for den marxistiske udfordring, som det er over for den nationalsocialistiske idé. Mesterne af et enormt stikker- og politiapparat i Bonn forstår ikke, at man ikke bare kan besvare en idé med vold - man må sætte en bedre idé op imod den.

Det er min faste overbevisning, at det tyske folk kun har ét valg - valget mellem venstre og højre, mellem marxismen og nationalsocialismen, mellem tvangsstaten og folkestaten. At oplyse folket om dette er den tyske frihedsbevægelses opgave, og derfor kræver den, at NSDAP får lov til at eksistere. Uden en nationalsocialistisk bevægelse vil kommunismen sejre i Tyskland, som i andre hvide stater. Det føler rigtig mange mennesker i dette land, og de har ret, når de spørger sig selv: "Det kommunistiske parti er tilladt - hvorfor er NSDAP forbudt?"

Svaret blev givet af Dr. Goebbels i en tale i Kampfzeit, hvor han uddybede :

*"Bolsjevismen er bestemt demokratiets uægte søn. Det skammer sig over det fra tid til anden, men i de kritiske timer i vores europæiske liv bryder demokratiets*

*moderlige følelse altid igennem på ny ... Og så står begge igen i én front, før kun forenet i stødet mod den autoritære, nationalistiske idé om staten, som de med rette vurderer og har erkendt som deres mest voldsomme og farlige modstander."*

Derfor overtager den nationalsocialistiske bevægelse ikke ukritisk den borgerlige antikommunisme. Vores slogan forbliver uændret: **Hverken kapitalisme eller kommunisme!**

Det er ikke vores opgave at forsvare pampernes pengetanke mod en revolutionær bølge, det er vores pligt at beskytte vort folks arbejdende masser mod materialistisk diktatur og skrappelløs udbytning, uanset hvilken maske modstanderen bærer - for det er altid den samme materialistiske opfattelse, der løber storm mod menneskelig værdighed, frihed, social retfærdighed og idealistisk fremsynethed. Så i demokratiets store dreng, hvis arbejds- og ubesværede indkomst kun er mulig på bekostning af almindelige mennesker, kæmper vi mod den kommunistiske funktionær, der jager arbejderne som slaver til stadig nye, ubetalte ekstravagter. Men i den marxistiske modstander, der kun sætter tyskere op mod tyskere med pseudorevolutionære fraser, bekæmper vi kapitalister, hvis asociale opførsel overhovedet gjorde marxismen mulig. Men vi står altid imod materialismen, som i mennesket kun ser et objekt for udnyttelse - enten et lille tandhjul i en umenneskelig maskine, en sjæleløs forbrugerrobot eller den blå myre, arbejdsslaven. Vi ønsker hverken at leve under en gylden eller en rød Internationale - vi ønsker at være frie!

Marxismen er vigtig for os på to måder, for det første som en dogmatisk ideologi, og for det andet som et herredømmesystem, som en betydelig del af verdens befolkning befinder sig i - herunder to store og magtfulde nationer: Rusland og Kina.

Marxismen er et modprojekt til det liberale kapitalistiske system, fascinerende i sin logiske sammenhæng. Det er et stort, omhyggeligt designet tankesæt, hvis ideologiske stivhed og dogmatiske idiosynkasi hævder at have optrævlet historiens gang og at have udarbejdet en ufejlbarlig korrekt analyse af fortid, nutid og fremtid. Det er nytteløst at give en detaljeret kritik af den marxistiske filosofi. Man forstår ikke denne ideologi ved at studere dens detaljer - ræsonnementet er for logisk, og den delvise rigtighed af analysen af kapitalismens modsætninger bestrides slet ikke af os - men man må undersøge det grundlæggende. Her bliver det imidlertid klart, at Marx' grundlæggende antagelser allerede er forkerte, og at hele marxismen - set i et idéhistorisk perspektiv - derfor er en grandios misforståelse, en nytteløs intellektuel anstrengelse, en matematik, der så at sige er baseret på den grundlæggende antagelse, at to gange to er lig med fem!

Kernesætningen i Karl Marx' ideologi, som ikke kun her viser sig at være et ægte

barn af materialismen, er: **"Væren bestemmer bevidsthed."** Det betyder:

Mennesket udvikler sig fysisk og åndeligt udelukkende i henhold til de materielle omstændigheder i dets liv. Alt andet - religion, uddannelse, nation, arvelighed, race osv. - er kun en kunstig "overbygning". - er kun en kunstig "overbygning", en illusion, som tilslører proletariatets syn på sine klasseinteresser - og det er dets eneste bekymring. Sjældent er menneskets natur blevet så fejlvurderet som her af Karl Marx - hvilket kun kan forklares med hans jødiske oprindelse - for denne grundlæggende filosofiske antagelse er allerede kernen i den fremtidige umenneskelighed, som et forsøg på at realisere den uundgåeligt ville medføre. Kun en jøde kan i den grad sætte intellektet, den kolde teori, over menneskets væsen, kun han kan fornægte den følelsesmæssige verdens og verdensanskuelsens værdier og kendsgerninger og udelukkende opfatte mennesket som et instrument, et kemisk element, i en social transformationsproces.

Marxismen er en eneste krigserklæring mod den vestlige, idealistiske tradition på vores kontinent, og det er karakteristisk, at marxismen, stik imod sin egen logik og forudseenhed, først for alvor fik fodfæste i Asien, hvor mennesket altid har været betragtet som underlegent i forhold til kollektivet, og i underudviklede nationer, men ikke i den hvide verdens store nationer, som Marx ellers havde sat sine forhåbninger til. Her afsløres den første og afgørende modsigelse i vores bevægelse til marxismen. Intet i dens mere end hundrede år lange historie har rystet marxismen som ideologi så meget som fremkomsten af nationalsocialismen!

Nationalsocialismen er det levende bevis mod det materialistiske menneskesyn, den er viljens sejr over tvangen, åndens sejr over materien. Det ved vi:

**"Bevidstheden bestemmer væren!"** Mennesket er, inden for grænserne af dets genetiske sammensætning, hvad det ønsker at være.

En selvstændig bonde, en kontorist, en lille håndværker slutter sig ikke til proletariatet, fordi kapitalismen ødelægger hans økonomiske eksistens. Den arbejder, der elsker sit fædreland og ikke ser sig selv som en del af verdensproletariatet, er fortabt for marxismen, uanset hvordan den definerer hans klasseposition. Og mens marxismen forventer frelse fra socialiseringen af produktionsmidlerne, socialiserer nationalsocialismen mennesket, får magt over massernes ånd og fantasi: **Det ideelle triumferer over det materielle!** I dag er det ikke anderledes:

Procentuelt har den tyske frihedsbevægelse helt sikkert flere lærlinge, arbejdere og også arbejdsløse Volksgenossen i sine rækker end "arbejderklassens fortrop", det kommunistiske parti, som - igen i strid med sin egen logik - fornuftigt nok appellerer mere til utilfredse borgerlige end til den tyske arbejder. Vi taler ikke om

arbejderbevægelsen, vi er en arbejderbevægelse. Det adskiller os også fra de kommunistiske grupper.

En anden af marxismens grundsætninger er:

"Historien er historien om klassekampe." Ifølge den marxistiske teori står to klasser over for hinanden i kapitalismens tidsalder - kapitalisterne, som ejer produktionsmidlerne og udbytter arbejderne, og proletarerne, som ikke har andet end deres arbejdskraft, som de må sælge til kapitalisterne for at kunne leve. Kapitalismens uundgåelige udvikling fører til, at mere og mere produktiv rigdom akkumuleres hos færre og færre kapitalister, mens middelklassen og de små selvstændige gennem kapitalismens modsætninger og kriser synker ned i proletariatet, som på den måde bliver stærkere og stærkere. Den udbytning og undertrykkelse, der rammer alle, skaber en fælles klassebevidsthed (Being determines consciousness), systemet bliver til sidst væltet af arbejderklassen og tager føringen på vejen mod et kommunistisk samfund. Meget kort opsummeret er dette nogenlunde den udvikling, som Karl Marx oprindeligt havde forestillet sig. Alle ved, at intet af dette er blevet til virkelighed:

Kapitalismen viste sig at være mere dygtig og tilpasningsdygtig, end nogen kunne have gættet på det tidspunkt i betragtning af den industrielle revolutions forfærdelige elendighed. Marxismen vandt slet ikke i de højtudviklede industrialiserede lande med en stærk, selvsikker arbejdsstyrke, men i udviklingslande som Tsar-Rusland og Republikken Kina. En middelklasse bestående af embedsmænd, lønmodtagere og små selvstændige, hvis eksistens konstant er truet i det liberal-kapitalistiske system, men som alligevel ikke føler behov for at regne sig som en del af proletariatet (bevidstheden bestemmer væren), og som derfor altid søger efter en tredje vej mellem kapitalisme og kommunisme i krisetider.

Marxismen har bestemt en pointe, når den taler om klassekamp, udbytning og kapitalismens uundgåelige kriser, men det er et forkortet, dogmatisk verdenssyn at tilskrive alt dette til klassekampen mellem proletariatet og kapitalisterne. Den sociale virkelighed er mere kompleks:

Menneskene i det liberal-kapitalistiske system er fragmenteret i utallige grupper, partier, individuelle og foreningsmæssige interesser, lag, klasser og faglige sammenslutninger, ideologier og meninger - alle kæmper mod alle. Der findes ikke et samlet proletariat med en fælles klasseinteresse:

Den faglærte foragter den ufaglærte, håndværksmesteren betragter sig selv som bedre end de andre, medarbejderen er stolt af sit kontor, ser ned på håndværkerne og betragter sig selv som virksomhedens rygrad, den ledende

medarbejder føler sig tættere på iværksætteren end på de andre lønarbejdere.

Overalt ser vi individuelle interesser på spil. Intet ville være bedre, hvis dets selvudnævnte fortrop, et kommunistisk parti, i det - ikke-eksisterende - proletariats navn greb magten. Folket ville blive tvunget til at foregive over for omverdenen, at de nu er "arbejderklassen", men i virkeligheden føler de sig kun som et undertrykt folk, der styres af vildledte funktionærer. Det er grunden til, at Adolf Hitler talte om, at nationalsocialismen skulle "socialisere mennesket og ikke produktionsmidlerne".

Folk skal overbevises om, at der er ting, der forener dem alle, og at det, der forener dem, er stærkere end det, der adskiller dem. De skal lære at føle sig som et fællesskab, så vil de også være et fællesskab. Det er nationalsocialismens opgave at garantere social retfærdighed, at respektere alle lige meget - Volksgenossen er ikke lige indbyrdes, men fortjener den samme respekt, hvis hver af dem på sin plads gør det bedste for det völkische fællesskab - og dermed lade Volksgemeinschaft opstå igen. Så vil klassekampen blive erstattet af den nationalsocialistiske folkestats klasseharmonie, som ikke kan og ikke må gennemtvinges, men som, ligesom før, må opstå af folkekammeraternes overbevisning, og som adskiller sig fra den nuværende relative ro i den liberale kapitalisme lige så meget, som den helbredende søvn adskiller sig fra komaen. Det sidste marxistiske princip, som er vigtigt for os i denne sammenhæng, er "internationalisme".

Marxisterne siger, at den undertrykte proletar i ét land har mere til fælles med den undertrykte proletar i ethvert andet land end med kapitalisterne i hans hjemland. Som man kunne forvente, benægter marxismen således eksistensen af de fælles bånd mellem nation, race og patriotisme. Et folk bliver kun en nation gennem viljen til at høre sammen - men hvis den er til stede, så er nationen stærkere end noget andet.





**NS KAMPFRUF**  
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFGBAUORGANISATION

*Der Kampf geht weiter!*

Seit dem 1. April 1933

**TROTZ VERBOT NICHT TOT!**



**NS Nyhedsbrev**  
[www.nsdapao.org](http://www.nsdapao.org)

#1005 19.06.2022 (137)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

**Forreste rapport**  
**Interview med Molly**

Tredje del

NSK: Dine aktuelle projekter er tydeligt filosofiske og kunstrettede.

Beskriv venligst din holdning til sådanne emners betydning for politik.

Molly: Jeg forsøger stadig at opdatere fotografieret, men jeg har mest koncentreret mig om Adolf Hitler og menneskeligheden - her ([www.movingtheancient.com/truth.htm](http://www.movingtheancient.com/truth.htm)). Jeg er nået op på 21 sider nu, og jeg har så meget mere til lave. At studere Anden Verdenskrig er et absolut minefelt af information. Man søger oplysninger om én ting og finder to andre ting, som man skal undersøge. Det føles lidt som om man er arkæolog og graver dem begravede fortid frem. En fortid, som de helst ikke vil have, at den kommer frem i lyset. Vi kan takke internettet igen for den store strøm af




**the NEW ORDER**

Number 176 (2021) Founded 1973 April 26, 2022 (126)

**The Fight Goes On!**

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware entrepreneurs and racial kinemen fight side by side for the preservation.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His reasons are anti-White immigration, culture dilution, and re-orientation.

Whether "legal" or "illegal", whether in election battle or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hail Hitler!

Garhard Lank



# NSDAP/AO er verdens største Nationalsocialistisk propagandaleverandør!

Trykte og online tidsskrifter på mange sprog  
 Hundredvis af bøger på mange sprog  
 Hundredvis af hjemmesider på mange sprog



**BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!**  
[www.third-reich-books.com](http://www.third-reich-books.com)



**NSDAP/AO**  
*Fight Back!*



[nsdapao.org](http://nsdapao.org)  
 Contact us to find out how YOU can help!